

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

Những bài giảng trên núi của Đức Chúa Jêsus.

Bài 39 - Chúa Jêsus dạy những người thuộc về Ngài cách cầu nguyện.(Phần 3)

Ma-thi-ơ 6:5-13: Khi các người cầu nguyện, đừng làm như bọn giả hình; vì họ ưa đứng cầu nguyện nơi nhà hội và góc đường, để cho thiên hạ đều thấy. Quả thật ta nói cùng các người, bọn đó đã được phần thưởng của mình rồi. Song khi người cầu nguyện, hãy vào phòng riêng, đóng cửa lại, rồi cầu nguyện Cha người, ở nơi kín nhiệm đó; và Cha người, là Đấng thấy trong chỗ kín nhiệm, sẽ thưởng cho người. Và, khi các người cầu nguyện, đừng dùng những lời lặp vô ích như người ngoại; vì họ tưởng vì cố lời mình nói nhiều thì được nhậm. Vậy, các người đừng như họ; vì Cha các người biết các người cần sự gì trước khi chưa xin Ngài. Vậy các người hãy cầu như vậy: Lạy Cha chúng tôi ở trên trời; Danh Cha được thánh; Nước Cha được đến; Ý Cha được nên, ở đất như trời! Xin cho chúng tôi hôm nay đủ ăn đủ ngày; Xin tha tội lỗi cho chúng tôi, như chúng tôi cũng tha kẻ phạm tội nghịch cùng chúng tôi; Xin chớ để chúng tôi bị cám dỗ, mà cứu chúng tôi khỏi điều ác! Vì nước, quyền, vinh hiển đều thuộc về Cha đời đời. A-men.

Chúng ta đang học về Lời dạy của Đức Chúa Jêsus về cách cầu nguyện, tức là trình tự của sự cầu nguyện mà những người tin Chúa sẽ phải làm khi thực hành sự cầu nguyện với Đức Chúa Trời, Cha của loài người chúng ta. Phần 1 là sự mở đầu của lời cầu nguyện được dâng lên cho Đức Chúa Cha toàn năng, Đấng ngự trên ngôi cao sang nơi thiên đàng (trên trời) và phần 2 tiếp theo là nguyện xin Danh của Đức Chúa Cha được tôn thánh trong tất cả mọi lĩnh vực, mọi lúc, mọi nơi, vì Ngài là: *Đức Chúa Trời toàn năng; Ngài Đấng Tự Hữu Hằng Hữu; Ngài là Đấng chữa bệnh cho chúng ta. Ngài là Đức Chúa Trời kỳ tà; Ngài là Đấng đã rao truyền, đã giải cứu, và đã chỉ bảo, chẳng có thần nào lạ ở giữa chúng ta; Ngài Đấng tạo nên sự sáng và dựng nên sự tối tăm, làm ra sự bình an và dựng nên sự tai va; Ngài sẽ chẳng nhường sự vinh hiển Ngài cho thần nào khác; Ngài là đầu tiên và cũng là cuối cùng; Tay Ngài đã lập nền đất, tay hữu Ngài đã giương các tầng trời; Ngài gọi đến, trời đất đều đứng lên; Ngài là Đấng yên ủi chúng ta; Ngài là Đấng dùng sự công bình mà nói, và có quyền lớn để cứu rỗi! Ngài là Đấng đã mở lòng mẹ ra và sẵn sóc sự sanh nở, Ngài là Đấng đã khiến sanh đẻ, không làm cho son sè; Ngài là Đấng đã lấy cát làm bờ cõi biển, bởi một mạng lệnh đời đời, không vượt qua được; Chính Ngài là Đấng đã làm nên đất, loài người và loài thú trên mặt đất; bởi quyền năng lớn và cánh tay giang ra của Ngài, Ngài ban đất ấy cho ai tùy ý Ngài lấy làm phải. Ngài là Đấng biết, và làm chúng; Ngài là Đức Chúa Trời của mọi xác thịt; không có sự gì khó quá cho Ngài cả? Ngài là Đấng trước hết và là Đấng sau cùng; Ngài là Đấng dò biết lòng dạ loài người; và Ngài sẽ tùy công việc của mỗi người trong loài người chúng ta mà báo lại.*

Trong bài chúng ta học hôm nay theo như trình tự mà Đức Chúa Jêsus đã dạy đó là:

Nước Cha được đến. Bản Kinh-Thánh King James version chép: **Thy kingdom^{G932} come^{G2064}**

Chữ **Nước** (kingdom^{G932}) được chép trong câu 10 này, đó là chữ βασιλεία - basileia, số 932 ra từ chữ βασιλεύς- basileus, số 935 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Hoàng gia của Vua, Sự cai trị, Vương quốc, Nền tảng của quyền phép, Quyền tối cao;*

Chúng ta có thể thấy vương quốc của Đức Chúa Trời cai trị trên muôn vật cả trên thiên đàng và trong khoảng không và trên trái đất này qua Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-thánh:

Thi-Thiên 103:19-22: Đức Giê-hô-va đã lập ngôi Ngài trên các tầng trời, Nước Ngài cai trị trên muôn vật. Hỡi các thiên sứ của Đức Giê-hô-va, là các đấng có sức lực làm theo mạng lệnh Ngài, hay vâng theo tiếng Ngài, khá ngợi khen Đức Giê-hô-va! Hỡi cả cơ binh của Đức Giê-hô-va, là tôi tớ Ngài làm theo ý chỉ Ngài, hãy ca tụng Đức Giê-hô-va! Hỡi các công việc của Đức Giê-hô-va, trong mọi nơi nước Ngài, khá ngợi khen Đức Giê-hô-va! Hỡi linh hồn ta, hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va!

Chữ **Nước** được chép trong câu 19 này, đó là chữ מַלְכוּת - malkuwth, số 4438 ra từ gốc chữ מַלְאֲכָ - malak, số 4427 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Hoàng gia của Vua, Sự cai trị, Vương quốc, Nền tảng của quyền phép, Quyền tối cao; Khiến cho được làm vua hoặc hoàng hậu, Được quyền cai trị, được đưa đến trước ngôi;*

Chúng ta có thể thấy lễ thật này qua Lời Chúa đã chép trong Kinh-thánh:

Thi-Thiên 45:6-17: Hỡi Đức Chúa Trời, ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia; Bình quyền nước

Chúa là một binh quyền ngay thẳng. Chúa ưa sự công bình, và ghét điều gian ác; Cho nên Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời của Chúa, đã xúc dầu cho Chúa Bằng dầu vui vẻ trở hơn đồng loại Chúa. Các áo xông Ngài bay mùi thơm một dược, trầm hương, và nhục quế; Từ trong đền ngà có tiếng nhạc khí bằng dây làm vui vẻ Ngài. Trong bọn người nữ tôn quý của Ngài có các công chúa; Hoàng hậu đứng bên hữu Ngài, trang sức vàng ô-phia. Hỡi con gái, hãy nghe, hãy suy nghĩ, hãy lắng tai; Khá quên dân sự và nhà cửa cha của con; Thì vua sẽ mộ nhan sắc con; Vì Ngài là chúa con; hãy tôn kính Ngài. Con gái Ty-rơ sẽ đem lễ vật đến, và những người giàu sang hơn hết trong dân sẽ đến cầu ơn con. Công chúa trong đền được rất vinh hiển; Áo xông nàng đều thêu dệt bằng vàng. Nàng sẽ mặc áo gấm ra mắt vua; Các nữ đồng trinh là bạn đi theo nàng sẽ được đưa đến Ngài. Họ sẽ được dẫn đến có sự vui vẻ và khoái lạc, mà vào đền vua. Các con trai Ngài sẽ thay cho tổ phụ Ngài; Ngài sẽ lập họ làm quan trưởng trong khắp thế gian. Tôi sẽ làm cho Danh Ngài được nhắc lại trong các đời; Vì cơ ấy các dân tộc sẽ cảm tạ Ngài đời đời không thôi.

Khi Đức Chúa Jêsus dạy các môn đồ của Ngài (và cũng là cho hết thảy những người tin Ngài) cách cầu nguyện, điều đó có nghĩa là người ta đã không biết cầu nguyện như thế nào cho phải lẽ ở trước mặt Đức Chúa Trời, vì khi người ta cầu nguyện với Đức Chúa Trời là người ta chỉ xin những sự thuộc về xác thịt của mình chứ không hề nghĩ đến những sự cần phải nhận được từ nơi Đức Chúa Trời, tức là những sự cần phải được phục hồi cho tâm linh mình theo như mục đích và ý đã định của Đức Chúa Trời dành cho loài người từ lúc ban đầu, trước khi A-đam phạm tội ăn trái cây biết điều thiện và điều ác ở nơi vườn Ê-đen.

Đức Chúa Jêsus đã phán rằng: **Đức Chúa Cha đã biết rõ mọi sự chúng ta có cần trước khi cầu xin Ngài** và như Lời của Đức Chúa Trời có chép rằng: **Đức Giê-hô-va là Đấng chặn giữ tôi: tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì. Ngài khiến tôi an nghỉ nơi đồng cỏ xanh tươi, dẫn tôi đến mé nước bình tịnh. Ngài bỏ lại linh hồn tôi, dẫn tôi vào các lối công bình, vì cơ Danh Ngài. Dầu khi tôi đi trong trùng bóng chết, tôi sẽ chẳng sợ tai họa nào; vì Chúa ở cùng tôi; Cây trượng và cây gậy của Chúa an ủi tôi. Chúa dọn bàn cho tôi trước mặt kẻ thù nghịch tôi; Chúa xúc dầu cho đầu tôi, chén tôi đầy tràn. Quả thật, trọn đời tôi Phước hạnh và sự thương xót sẽ theo tôi; Tôi sẽ ở trong nhà Đức Giê-hô-va cho đến lâu dài.** (Thi-Thiên 23:1-6) và **“Hỡi các thánh của Đức Giê-hô-va, hãy kính sợ Ngài; Vì kẻ nào kính sợ Ngài chẳng thiếu thốn gì hết. Sự tử tở bị thiếu kém, và đói; Nhưng người nào tìm cầu Đức Giê-hô-va sẽ chẳng thiếu của tốt gì.”** (Thi-Thiên 34:9-10).

Có thể nói rất nhiều người tin Chúa đều tin và nghĩ rằng: Đức Chúa Trời sẽ tự động làm mọi sự cho những người tin Chúa, vì Ngài là Đức Chúa Trời yêu thương, nhân từ và tốt lành, nên dù người ta chưa cầu xin hoặc không biết cách cầu xin thì Đức Chúa Trời cũng sẽ ban cho họ những sự họ có cần!

Trước khi loài người được sanh ra trên đất này thì Đức Chúa Trời đã sắm sẵn mọi sự tốt lành cho loài người, vì loài người là con trai của Ngài và ngay cả khi A-đam sa ngã thì Đức Chúa Trời cũng không vì thế mà từ bỏ loài người, nhưng Ngài vẫn duy trì sự sống cho muôn vật mà Ngài đã tạo dựng nên ở trên trái đất này, cùng duy trì sự hoạt động của các vì sáng ở trên trời để soi sáng đất. Dầu vậy, vì cơ tội lỗi của A-đam mà trái đất phải bị rửa sả và muôn vật sống trên trái đất này cũng vì thế mà bị ảnh hưởng nghiêm trọng.

Trong ngày thứ Sáu của cuộc sáng thế, Đức Chúa Trời đã phán rằng: **Này, ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đặng dùng làm đồ ăn; thì có như vậy.** Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. (Sáng thế ký 1:29-31)

Căn cứ theo Lời của Đức Chúa Trời thì các loài động vật mà Đức Chúa Trời đã tạo nên đều ăn mọi thứ cỏ xanh mà Ngài đã tạo nên trên đất này, còn loài người thì được ăn các loại cây sanh quả có hạt giống, chứ không hề chép rằng loài người sẽ ăn thịt các loài động vật như ngày nay.

Tội lỗi của A-đam đã khiến cho sự chết vào trong loài người hết thảy và sự rửa sả bởi sự phán xét của Đức Chúa Trời trên tội lỗi của A-đam đã hành động trên tất cả các tạo vật mà Đức Chúa Trời đã tạo nên trên đất này. Sự rửa sả đó đã tác động từ các tầng khí quyển bao quanh trái đất, đến các vì sáng trong khoảng không trên trời cũng gây ảnh hưởng tới muôn vật trên trái đất này, điều đó có nghĩa là Nước Đức Chúa Trời đã rời khỏi loài người, bấy giờ quyền lực của sự tội và sự chết bắt đầu hành động trên trái đất

này và từ đó, một số loài thú bắt đầu ăn thịt lẫn nhau chứ không chỉ ăn cỏ như lúc ban đầu nữa.

Sáng thế ký 3:17-19: **Ngài lại phán cùng A-đam rằng: Vì người nghe theo lời vợ mà ăn trái cây ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rửa sả vì người; trọn đời người phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn. Đất sẽ sanh chông gai và cây tật lê, và người sẽ ăn rau của đồng ruộng; người sẽ làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào người trở về đất, là nơi mà có người ra; vì người là bụi, người sẽ trở về bụi.**

Đức Chúa Trời là Đấng khôn ngoan và mưu luận đã từng bước phục hồi Nước Đức Chúa Trời cho loài người thông qua kế hoạch cứu chuộc của Ngài. Chúng ta hãy cùng nhau suy gẫm kế hoạch của Đức Chúa Trời đã từng bước phục hồi Nước của Ngài lại cho loài người ở trên đất này như thế nào.

Kể từ sau khi A-đam và Ê-va bị đuổi ra khỏi vườn Ê-đen, loài người ngày càng trở nên hung ác, nên Đức Chúa Trời đã quyết định sẽ hủy diệt khỏi mặt đất loài người mà Ngài đã dựng nên, từ loài người cho đến loài súc vật, loài côn trùng, loài chim trời; vì Ngài tự trách mình đã dựng nên các loài đó, nhưng Nô-ê được ơn trước mặt Đức Giê-hô-va, vì Nô-ê trong đời mình là một người công bình và trọn vẹn, đồng đi cùng Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời phán với Nô-ê rằng: **Kỳ cuối cùng của mọi xác thịt đã đưa đến trước mặt ta; vì cố loài người mà đất phải đầy dẫy điều hung hăng; vậy, ta sẽ diệt-trừ họ cùng đất. Người hãy đóng một chiếc tàu bằng cây gô-phe, đóng có từng phòng, rồi trét chai bê trong cùng bề ngoài. Vậy, hãy làm theo thế này: Bề dài tàu ba trăm thước, bề ngang năm mươi thước, bề cao ba mươi thước. Trên tàu người sẽ làm một cửa sổ, bề cao một thước, và chừa một cửa bên hông; người sẽ làm một tầng dưới, một tầng giữa và một tầng trên. Còn ta đây, ta sẽ dẫn nước lụt khắp trên mặt đất, đặng diệt tuyệt các xác thịt có sanh khí ở dưới trời; hết thủy vật chi ở trên mặt đất đều sẽ chết hết. Nhưng ta sẽ lập giao ước cùng người, rồi người và vợ, các con và các dâu của người, đều hãy vào tàu. Về các loài sanh vật, người hãy dẫn xuống tàu mỗi loài một cặp, có đực có cái, có trống có mái, hầu cho ở cùng người đặng giữ tròn sự sống; chim tùy theo loại, súc vật tùy theo loại, côn trùng tùy theo loại, mỗi thứ hai con, sẽ đến cùng người, để người giữ tròn sự sống cho. Lại, người hãy lấy các thứ đồ ăn đem theo, đặng để dành làm lương thực cho người và các loài đó. Nô-ê làm các điều này y như lời Đức Chúa Trời đã phán dặn.** (Sáng thế ký 6:13-22)

Sau cơn nước lụt, Đức Chúa Trời đã ban phước cho Nô-ê và các con trai của người.

Sáng thế ký 9:1-17: **Đức Chúa Trời ban phước cho Nô-ê cùng các con trai người, mà phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy trên mặt đất. Các loài vật ở trên đất, các loài chim trời, và các vật hành động trên đất, cùng các cá biển, đều sẽ kinh khủng người và bị phú vào tay người. Phàm vật chi hành động và có sự sống thì dùng làm đồ ăn cho các người. Ta cho mọi vật đó như ta đã cho thứ cỏ xanh. Song các người không nên ăn thịt còn hồn sống, nghĩa là có máu. Quả thật, ta sẽ đòi máu của sự sống người lại, hoặc nơi các loài thú vật, hoặc nơi tay người, hoặc nơi tay của anh em người. Hễ kẻ nào làm đổ máu người, thì sẽ bị người khác làm đổ máu lại; vì Đức Chúa Trời làm nên người như hình của Ngài. Vậy, các người hãy sanh sản, thêm nhiều, và làm cho đầy dẫy trên mặt đất. Đức Chúa Trời cũng phán cùng Nô-ê và các con trai người rằng: Còn phần ta đây, ta lập giao ước cùng các người, cùng dòng dõi các người, và cùng mọi vật sống ở với người, nào loài chim, nào súc vật, nào loài thú ở trên đất, tức là các loài ở trong tàu ra, cho đến các loài vật ở trên đất. Vậy, ta lập giao ước cùng các người, và các loài xác thịt chẳng bao giờ lại bị nước lụt hủy diệt, và cũng chẳng có nước lụt để hủy hoại đất nữa. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Đây là dấu chỉ về sự giao ước mà ta lập cùng các người, cùng hết thủy vật sống ở với các người, trải qua các đời mãi mãi. Ta đặt móng của ta trên từng mây, dùng làm dấu chỉ sự giao ước của ta với đất. Phàm lúc nào ta gộp các đám mây trên mặt đất và phàm móng mọc trên từng mây, thì ta sẽ nhớ lại sự giao ước của ta đã lập cùng các người, và cùng các loài xác thịt có sự sống, thì nước chẳng bao giờ lại trở nên lụt mà hủy diệt các loài xác thịt nữa. Vậy, cái móng sẽ ở trên mây, ta nhìn xem nó đặng nhớ lại sự giao ước đời đời của Đức Chúa Trời cùng các loài xác thịt có sự sống ở trên đất. Đức Chúa Trời lại phán cùng Nô-ê rằng: Đó là dấu chỉ sự giao ước mà ta đã lập giữa ta và các xác thịt ở trên mặt đất.**

Đức Chúa Trời đã ban cho Nô-ê và các con trai của Nô-ê quyền cai trị các loài vật ở trên đất, các loài chim trời, và các vật hành động trên đất, cùng các cá biển và Đức Chúa Trời cho phép loài người được

ăn thịt các loài động vật sống trên trái đất này: **Phàm vật chi hành động và có sự sống thì dùng làm đồ ăn cho các người. Ta cho mọi vật đó như ta đã cho thứ cỏ xanh.**

Đức Chúa Trời đã lập giao ước với Nô-ê và với các con trai của Nô-ê: **Còn phần ta đây, ta lập giao ước cùng các người, cùng dòng dõi các người, và cùng mọi vật sống ở với người, nào loài chim, nào súc vật, nào loài thú ở trên đất, tức là các loài ở trong tàu ra, cho đến các loài vật ở trên đất. Vậy, ta lập giao ước cùng các người, và các loài xác thịt chẳng bao giờ lại bị nước lụt hủy diệt, và cũng chẳng có nước lụt để hủy hoại đất nữa.**

Đức Chúa Trời đã chọn Nô-ê vì : **Nô-ê trong đời mình là một người công bình và trọn vẹn, đồng đi cùng Đức Chúa Trời.** (Sáng thế ký 6:9)

Căn cứ vào công việc mà Đức Chúa Trời đã làm đối với loài người mà chúng ta nhận biết rằng, Nước Đức Chúa Trời sẽ không dành cho hết thảy mọi người sống trên đất này, nhưng là cho những người công bình và trọn vẹn ở trước mặt Đức Chúa Trời.

Trong bài trước (bài thứ 37) mà chúng ta đã học, **sự cầu nguyện** được định nghĩa là *một công việc mà những ý tưởng, những sự mong muốn, những sự ao ước, những sự lo lắng, những nhu cầu của cuộc sống từ trong lòng của người ta được tỏ ra qua sự nài xin, sự khẩn nguyện trong sự hạ mình, với mong muốn những lời thỉnh cầu của mình sẽ được Đức Chúa Trời chấp nhận và ban cho mình.*

Trong hết thảy mọi tạo vật do Đức Chúa Trời dựng nên trên đất này, ngoại trừ loài người cùng các vật thuộc về quyền sở hữu của loài người, thì Đức Chúa Trời đều nuôi dưỡng, duy trì và bảo tồn chúng trong ý đã định từ trước của Ngài, như Kinh-thánh có chép:

Thi-Thiên 145:15-16: Con mắt muôn vật đều ngửa trông Chúa, Chúa ban cho chúng đồ ăn tùy theo thì. Chúa xoè tay ra, làm cho thỏa nguyện mọi loài sống.

Các tạo vật đó không có tiếng nói như loài người, nhưng Đức Chúa Trời chẳng hề quên chúng, vì Ngài là Đức Chúa Trời tốt lành trong mọi công việc của Ngài. Nhưng đối với các tạo vật thuộc về quyền sở hữu của loài người, như các vật người ta nuôi, trông trong quyền sở hữu của người ta thì Đức Chúa Trời đối xử với các vật đó theo luật pháp công bình của Ngài.

Đối với những người vâng giữ luật pháp của Đức Chúa Trời và vâng theo tiếng phán của Ngài, tức là những người được xưng là công bình ở trước mặt Đức Chúa Trời thì những người đó cùng các vật thuộc về họ sẽ được hưởng phước hạnh mà Đức Chúa Trời sẽ ban cho.

Phục truyền luật lệ ký 28:1-14: Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người cách trung thành, cẩn thận làm theo mọi điều răn của Ngài, mà ta truyền cho người ngày nay, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ ban cho người sự trỗi hơn mọi dân trên đất. Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, nầy là mọi phước lành sẽ giáng xuống trên mình người. Người sẽ được phước trong thành, và được phước ngoài đồng ruộng. Bông trái của thân thể người, hoa quả của đất ruộng người, sản vật của sinh súc người, luôn với lứa đẻ của bò cái và chiên cái người, đều sẽ được phước; cái giỏ và thùng nhồi bột của người đều sẽ được phước! Người sẽ được phước trong khi đi ra, và sẽ được phước trong khi vào. Đức Giê-hô-va sẽ làm cho kẻ thù nghịch dấy lên cùng người bị đánh bại trước mặt người; chúng nó sẽ do một đường ra đánh người, rồi do bảy đường chạy trốn trước mặt người. Đức Giê-hô-va sẽ khiến phước lành ở cùng người tại trong kho lúa và trong các công việc của người; Ngài sẽ ban phước cho người trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người. Nếu người gìn giữ những điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và đi theo đường lối Ngài, thì Đức Giê-hô-va sẽ lập người làm một dân thánh cho Ngài, y như Ngài đã thề cùng người; muôn dân của thế gian sẽ thấy rằng người được gọi theo danh Đức Giê-hô-va, và chúng nó sẽ sợ người. Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ làm cho người được của cải nhiều dư dật, khiến cho hoa quả của thân thể người, sản vật của sinh súc, và bông trái của đất ruộng người được sanh nhiều thêm trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề cùng các tổ phụ người để ban cho người. Đức Giê-hô-va sẽ vì người mở trời ra, là kho báu của Ngài, đặng cho mưa phải thì giáng xuống đất, và ban phước cho mọi công việc của tay người. Người sẽ cho nhiều nước vay, còn người không vay ai. Nếu người nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người mà ngày nay ta truyền cho người gìn giữ

làm theo, và nếu không lia bỏ một lời nào ta truyền cho người ngày nay, mà xây qua bên hữu hoặc bên tả, đặng đi theo hầu việc các thần khác, thì Đức Giê-hô-va sẽ đặt người ở đằng đầu, chớ chẳng phải đằng đuôi, người sẽ ở trên cao luôn luôn, chớ chẳng hề ở dưới thấp.

Còn với những người không vâng giữ luật pháp và không nghe theo tiếng của Đức Chúa Trời thì sự rửa sả của luật pháp sẽ giáng trên họ cùng những sự thuộc về họ.

Phục truyền luật lệ ký 28:15-24: Nhưng nếu người không nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, không cẩn thận làm theo các điều răn và luật pháp của Ngài mà ta truyền cho người ngày nay, thì nầy là mọi sự rửa sả sẽ giáng xuống trên mình người và theo kịp người. Người sẽ bị rửa sả ở trong thành và ngoài đồng ruộng, cái giỏ và thùng nhồi bột của người cũng bị rửa sả, hoa quả của thân thể người, bông trái của đất ruộng người, luôn với lúa để của bò cái và chiên cái người, đều sẽ bị rửa sả! Người sẽ bị rửa sả khi đi ra và lúc đi vào. Vì cố người làm điều ác, và lia bỏ Đức Giê-hô-va, nên trong mọi công việc người bắt tay làm, Ngài sẽ khiến giáng cho người sự rửa sả, kinh khủng, và hăm dọa cho đến chừng nào người bị hủy diệt và chết mất vội vàng. Đức Giê-hô-va sẽ khiến ôn dịch đeo đuổi người cho đến chừng nào nó diệt người mất khỏi đất mà người sẽ vào nhận lấy. Đức Giê-hô-va sẽ lấy bệnh lao, bệnh nóng lạnh, bệnh phù, sự nắng cháy, sự hạn hán, binh đao, và sâu lúa mà hành hại người, khiến cho các nỗi đó đuổi theo người cho đến khi người bị chết mất. Các tầng trời ở trên đầu người sẽ như đồng, và đất dưới chân người sẽ như sắt. Thay vì mưa, Đức Giê-hô-va sẽ khiến cát và bụi từ trời sa xuống trên đất người, cho đến chừng nào người bị hủy diệt.

Đức Chúa Trời đã ban luật pháp công bình của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên và Ngài đã phán với dân Y-sơ-ra-ên rằng: Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng ta đã đặt trước mặt người sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và triu mến Ngài; vì Ngài là sự sống người và làm cho người được sống lâu, đặng người ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp. (Phục truyền luật lệ ký 30:19-20)

Luật Pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên đó là luật của sự sống và sự chết, sự phước hạnh và sự rửa sả và như vậy, dân Y-sơ-ra-ên phải chọn cho mình một trong hai điều mà Đức Chúa Trời đã đặt ra ở trước mặt họ, hoặc là chọn sự sống (*tức là chọn sự vâng giữ luật pháp và nghe theo tiếng của Đức Chúa Trời*) để được sự sống lại và sự sống phước hạnh cho xác thịt và tâm linh mình được sự sống đời đời, hoặc là sự rửa sả cho xác thịt và sự chết đời đời cho tâm linh mình (*nếu chối bỏ luật pháp và không nghe theo tiếng của Đức Chúa Trời*).

Trong cơn khốn khó, là hậu quả của tội lỗi mà người ta đã phạm ở trước mặt Đức Chúa Trời và dân Y-sơ-ra-ên đã từng kiêng ăn, đội tro và mặc bao gai để hạ mình xuống cầu xin Đức Chúa Trời thương xót, nhưng Đức Chúa Trời đã phán xét người ta về thái độ không thành khẩn của họ và Ngài cũng chỉ ra cho người ta biết phải làm gì để những lời cầu nguyện của họ sẽ được Ngài nhậm.

Ê-sai 58:1-14: **Hãy kêu to lên, đừng dứt; hãy cất tiếng lên như cái loa; rao bảo tội lỗi dân ta cho nó, và rao bảo sự gian ác nhà Gia-cốp cho nhà ấy! Ngày ngày họ tìm kiếm ta và muốn biết đường lối ta; như dân đã theo sự công bình và chưa từng bỏ luật pháp của Đức Chúa Trời mình! Họ cầu hỏi ta sự đoán xét công bình; và vui lòng gần gũi Đức Chúa Trời, mà rằng: Sao chúng tôi kiêng ăn mà Chúa chẳng đoái xem? sao chúng tôi chịu dần lòng mà Chúa chẳng biết đến? Nầy, trong ngày các người kiêng ăn, cũng cứ tìm sự đẹp ý mình, và làm khổ cho kẻ làm thuê. Thật, các người kiêng ăn để tìm sự cãi cọ tranh cạnh, đến nỗi nắm tay đánh nhau cộc cằn; các người kiêng ăn trong ngày như vậy, thì tiếng các người chẳng được nghe thấu nơi cao. Đó há phải là sự kiêng ăn mà ta chọn lựa, há phải là ngày người ta dần lòng mình đâu? Cúi đầu như cây sậy, nằm trên bao gai và trên tro, đó há phải điều người gọi là kiêng ăn, là ngày đẹp lòng Đức Giê-hô-va sao? Sự kiêng ăn mà ta chọn lựa, há chẳng phải là bẻ những xiềng hung ác, mở những trói của ách, thả cho kẻ bị ức hiếp được tự do, bẻ gãy mọi ách, hay sao? Há chẳng phải là chia bánh cho kẻ đói, đem những kẻ nghèo khổ đã bị đuổi đi về nhà mình, khi thấy kẻ trần truồng thì mặc cho, và chớ hề trở trối những kẻ cốt nhục mình, hay sao? Bấy giờ sự sáng người sẽ hừng lên như sự sáng ban mai, người sẽ được chữa lành lập tức; sự công bình người đi trước mặt người, sự vinh hiển của Đức Giê-hô-va sẽ gìn giữ sau người. Bấy giờ người**

cầu, Đức Giê-hô-va sẽ ứng; người kêu, Ngài sẽ phán rằng: Có ta đây! Nếu người cất-bỏ cái ách khỏi giữa người, không chỉ tay và không nói bậy; nếu người mở lòng cho kẻ đói, và làm no kẻ khốn khổ, thì sự sáng người sẽ sáng ra trong tối tăm, và sự tối tăm người sẽ như ban trưa. Đức Giê-hô-va sẽ cứ dắt đưa người; làm cho người no lòng giữa nơi khô hạn lớn; làm cho cứng mạnh các xương người, người sẽ như vườn năng tươi, như nước suối chẳng hề khô vậy. Những kẻ ra từ người sẽ dựng lại nơi đổ nát ngày xưa; người sẽ lập lại các nền của nhiều đời trước. Người ta sẽ xưng người là Kẻ tu bỏ sự hư hoại, và là Kẻ sửa đường lại cho người ở. Nếu người ngựa giữ chân mình trong ngày Sa-bát, không làm vữa ý mình trong ngày thánh của ta; nếu người xưng ngày Sa-bát là ngày vui thích, coi ngày thánh của Đức Giê-hô-va là đáng kính; nếu người tôn trọng ngày đó, không đi đường riêng mình, không theo ý riêng mình, và không nói lời riêng mình, bấy giờ người sẽ lấy Đức Giê-hô-va làm vui thích, ta sẽ làm cho người cỡi lên các nơi cao trên đất, và lấy sản nghiệp của Gia-cốp, tổ phụ người, mà nuôi người; vì miệng Đức Giê-hô-va đã phán vậy.

Đức Chúa Trời là Đấng toàn năng, toàn tri, toàn tại, Ngài là Đấng biết và làm chứng nên Ngài biết rõ mọi sự trong tưởng của người ta và như vậy, mọi lời người ta nói ra trong sự cầu nguyện thì Ngài đều biết rõ, nhưng không phải vì cố Ngài biết người ta có cầu xin Ngài điều này, điều kia, mà Đức Chúa Trời sẽ ban cho họ các điều ấy, vì Ngài là Đấng công bình và Ngài cai trị muôn vật trong sự công bình của Ngài, vậy nên chỉ có những lời cầu nguyện xứng đáng với sự công bình (của luật pháp) thì Đức Chúa Trời mới nhậm lời và ban cho những sự mà người ta đã cầu xin nơi Ngài.

Ê-sai 59:1-9: **Nầy, tay Đức Giê-hô-va chẳng trở nên ngắn mà không cứu được; tai Ngài cũng chẳng nặng nề mà không nghe được đâu. Nhưng ấy là sự gian ác các người làm xa cách mình với Đức Chúa Trời; và tội lỗi các người đã che khuất mặt Ngài khỏi các người, đến nỗi Ngài không nghe các người nữa. Vì tay các người đã ô ướ bởi máu, ngón tay các người đã ô ướ bởi tội ác; môi các người nói dối, lưỡi các người làm bầm sự xấu xa. Trong các người chẳng có ai lấy lẽ công bình mà kêu rêu; chẳng có ai lấy điều chân thật mà đối nại. Hết thấy đều cậy sự hư không, nói lời dối trá, cứ mang điều ác và để ra tội trọng. Họ ấp trứng hổ mang và dẹt màng nhện; ai ăn những trứng đó sẽ chết và nếu một cái trứng giập ra, sẽ nở thành rắn lục. Những màng họ không dùng làm áo được, không thể mặc được hàng họ đã dẹt ra; công việc họ là công việc đáng tội, tay họ làm những việc hung tàn. Chân họ chạy đến điều ác, nôn nả làm đổ máu vô tội; tư tưởng họ là tư tưởng gian tà, sự phá hại diệt vong là ở trên đường lối họ. Họ không biết đường bình an, trong đường họ đi không có sự công nghĩa. Họ tự làm những lối quanh queo: ai đi trong đó thì chẳng biết sự bình an! Vậy nên sự công bình đã cách xa chúng ta, sự nhân nghĩa cũng không theo kịp chúng ta. Chúng ta trông mong sự sáng, mà sự tối tăm đây này, trông mong sự sáng láng, mà đi trong u ám.**

Hơn ai hết trong các dân trên đất này, Dân Y-sơ-ra-ên biết rõ oai quyền của Đức Chúa Trời cùng sự cai trị của Ngài trên muôn vật, nhưng họ đã không có sức làm trọn luật pháp của Đức Chúa Trời hầu cho họ sẽ nhờ quyền phép của luật pháp mà được hưởng những phước hạnh mà Đức Chúa Trời đã hứa.

Điều gì đã khiến dân Y-sơ-ra-ên không thể làm trọn luật pháp của Đức Chúa Trời?

Rô-ma 7:14-24: **Vả, chúng ta biết luật pháp là thiêng liêng; nhưng tôi là tánh xác thịt đã bị bán cho tội lỗi. Vì tôi không hiểu điều mình làm: tôi chẳng làm điều mình muốn, nhưng làm điều mình ghét. Song nếu tôi làm điều mình chẳng muốn, thì bởi đó nhận biết luật pháp là tốt lành. Bấy giờ chẳng phải tôi làm điều đó nữa, nhưng ấy là tội lỗi ở trong tôi. Vả, tôi biết điều lành chẳng ở trong tôi đâu, nghĩa là trong xác thịt tôi, bởi tôi có ý muốn làm điều lành, nhưng không có quyền làm trọn; vì tôi không làm điều lành mình muốn, nhưng làm điều dữ mình không muốn. Ví bằng tôi làm điều mình không muốn, ấy chẳng phải là tôi làm điều đó nữa, nhưng là tội lỗi ở trong tôi vậy. Vậy tôi thấy có luật nầy trong tôi: khi tôi muốn làm điều lành, thì điều dữ dấn dập theo tôi. Vì theo người bề trong, tôi vẫn lấy luật pháp Đức Chúa Trời làm đẹp lòng; nhưng tôi cảm biết trong chi thể mình có một luật khác giao chiến với luật trong trí mình, bắt mình phải làm phu tù cho luật của tội lỗi, tức là luật ở trong chi thể tôi vậy. Khốn nạn cho tôi! Ai sẽ cứu tôi thoát khỏi thân thể hay chết nầy?**

Sứ đồ Phao-lô là người có thể đại diện cho dân Y-sơ-ra-ên để trả lời câu hỏi này, vì ông là người Bê-ni-gia-min, là dân Hê-bơ-rơ, thuộc dòng Pha-ri-si, là những người giữ luật pháp của Môi-se rất cứng nhắc

nhưng họ cũng không vì cố giữ luật pháp của Môi-se như vậy mà thắng được những sự cám dỗ, vì khi họ đối diện với sự cám dỗ, tâm linh họ tranh chiến với xác thịt để mong không vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng cũng trong trận chiến đó, quyền lực của ma quỷ hành động trong xác thịt họ vẫn thắng hơn ý muốn của tâm linh.

Tại sao tiếng nói của tâm linh người ta lại không thể thắng hơn quyền lực của sự tội và sự chết, tức là quyền lực của sự tối tăm, trong khi Lời của Đức Chúa Trời là sự sáng, là quyền phép mà quyền lực của sự tối tăm không thể nào đến gần được?

Phao-lô luận chính xác theo những gì mà loài người đã phải chịu, đó là: **Vả, tôi biết điều lành chẳng ở trong tôi đâu, nghĩa là trong xác thịt tôi, bởi tôi có ý muốn làm điều lành, nhưng không có quyền làm trọn; vì tôi không làm điều lành mình muốn, nhưng làm điều dữ mình không muốn. Ví bằng tôi làm điều mình không muốn, ấy chẳng phải là tôi làm điều đó nữa, nhưng là tội lỗi ở trong tôi vậy. Vậy tôi thấy có luật nầy trong tôi: khi tôi muốn làm điều lành, thì điều dữ dính dấp theo tôi.**

Rất nhiều người tin Chúa đã mơ hồ về nguyên tắc của sự cứu chuộc và người ta chỉ tin rằng vì Đức Chúa Trời đã yêu thương loài người nên Ngài đã ban Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này để làm giá cứu chuộc nhân loại và Con một của Đức Chúa Trời đã chịu thương khó và chịu chết để cứu chuộc nhân loại. Vậy thì khi giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời đã được hoàn thành rồi, thì quyền lực nào có thể ngăn trở người ta đến với Đức Chúa Trời để nhận được sự sống đời đời?

Một câu hỏi được đặt ra để hỏi lại những người đã nghĩ cách mơ hồ như vậy rằng: **Ai là kẻ có thể đương lại với quyền phép vô đối của Đức Chúa Trời để khiến Đức Chúa Trời phải hy sinh Con một của Ngài để làm giá cứu chuộc nhân loại? Quyền lực nào có thể cầm giữ loài người để khiến Đức Chúa Trời phải trả giá bằng chính sự sống của Con một Ngài để chuộc loài người ra khỏi tay của quyền lực đó?**

Câu trả lời: **Vì Chúa đã làm cho lời Chúa được tôn cao hơn cả danh thánh Chúa.** (Thi-Thiên 138:2b)

Khi Đức Chúa Trời ban phước cho loài người tại vườn Ê-đen, Ngài đã phán rằng: **Người được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai người ăn chắc sẽ chết.** (Sáng thế ký 2:16-17)

Luật pháp mà Đức Chúa Trời ban cho dân Y-sơ-ra-ên là công bình, thánh khiết, thiêng liêng và tốt lành, chỉ ra cho loài người biết tội lỗi và hậu quả của tội lỗi sẽ đưa kẻ phạm tội vào trong sự chết đời đời.

Khi dân Y-sơ-ra-ên tiếp nhận luật pháp của Đức Chúa Trời thì họ cũng như hết thảy loài người đều đã ở trong bóng của sự chết, nghĩa là dù Đức Chúa Trời không có ban cho họ luật pháp thì họ cũng sẽ chết và hư mất đời đời theo sự phán xét mà Đức Chúa Trời đã phán với A-đam, khi người phạm tội ăn trái cây biết điều thiện và điều ác. Như vậy, luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên đó là một sự tốt lành và đó là Tin-Lành cho loài người, vì họ không phải trả một giá nào để được hưởng Tin-Lành này ngoài việc họ tự chọn lấy cho mình con đường của sự sống mà Đức Chúa Trời đã ban cho họ (*luật pháp của Đức Chúa Trời là con đường của sự sống và sự sống đời đời*).

Chúng ta có thể gọi việc dân Y-sơ-ra-ên chọn sự làm theo Lời của Đức Chúa Trời để được hưởng sự sống lại và sự sống đời đời đó là một sự trả giá không phải một lần đủ cả cho cuộc đời của mỗi người mà là sự trả từng ngày một cho đến khi trả xong món nợ của tội lỗi. Nghĩa là mỗi ngày người ta phải vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời và làm theo các điều răn của Đức Chúa Trời, vì không phải ngày nào người ta cũng đối diện với mọi sự cám dỗ, nhưng mỗi ngày đều có những sự cám dỗ khác nhau và có những hoàn cảnh khác nhau mà người ta phải trải qua trong cuộc sống như cả nhân loại phải trải qua, nhưng trong cuộc sống mỗi ngày, người ta phải luôn ghi nhớ luật pháp của Đức Chúa Trời cùng các mạng lệnh và điều răn của Ngài để không vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời. Như vậy, họ sẽ có một cuộc hành trình bằng đôi chân của chính mình (*là bóng của tâm trí*) bước trên con đường (*là bóng về luật pháp của Đức Chúa Trời*) dẫn họ đến Si-ôn (*bóng về thiên đàng của Đức Chúa Trời*). Nếu họ cứ trung thành, bền chí bước đi trên con đường thánh này, thì họ sẽ nhờ quyền phép trong luật pháp của Đức Chúa Trời mà đóng đinh bản ngã xác thịt mình (*là bóng về sự đóng đinh xác thịt tội lỗi trên thập tự giá*) khiến bản ngã đó chết dần mỗi ngày trong khi tâm linh của họ sẽ lần lần được phục hồi sự sống cho đến khi họ đến được Si-ôn (*là bóng về thiên đàng*).

Ê-sai 35:3-10: Hãy làm cho mạnh những tay yếu đuối, làm cho vững những gối run rẩy! Hãy bảo những kẻ có lòng sợ hãi rằng: Khá vững lòng, đừng sợ nữa! Đây này, Đức Chúa Trời các người sẽ lấy sự báo thù mà đến, tức là sự báo trả của Đức Chúa Trời. Chính Ngài sẽ đến và cứu các người! Bây giờ, những kẻ mù sẽ mở mắt, những kẻ điếc sẽ rỗng tai. Bây giờ, kẻ què sẽ nhảy như con nai, lưỡi kẻ câm sẽ hát. Vì có những dòng nước trào lên trong đồng vắng, và những suối chảy ra trong nơi sa mạc. Cát nóng sẽ biến ra hồ, ruộng khô sẽ biến thành suối nước. Hang chó đồng đã ở sẽ trở nên vùng sậy và lau. Tại đó sẽ có một đường cái, và một lối gọi là đường thánh. Kẻ nào ô uế sẽ không được đi qua; song nó sẽ dành cho những người được chuộc. Ai đi trong đường đó, dầu khờ dại cũng không lầm lạc. Trên đường đó không có sư tử, không có một thú dữ nào lên; chẳng ai gặp nó ở đó. Song những kẻ được chuộc sẽ bước đi đường ấy, những kẻ Đức Giê-hô-va đã chuộc sẽ về, ca hát mà đến Si-ôn; sự vui vẻ vô cùng sẽ ở trên đầu họ. Họ sẽ được sự vui vẻ mừng rỡ, mà sự buồn bực than vãn sẽ trốn đi.

Ý muốn của Đức Chúa Trời là ý tưởng bình an cho những người nào tin cậy nơi Ngài, nhưng dân Y-sơ-ra-ên đã không có sức để làm theo Lời của Đức Chúa Trời, vì có những người mang chức vụ thầy tế lễ cùng những người giữ việc dạy luật pháp của Đức Chúa Trời cho dân Y-sơ-ra-ên đã không vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời, vì thế cho nên dân sự của Đức Chúa Trời không nhận được sự sáng thật của Đức Chúa Trời và không biết con đường luật pháp công bình của Đức Chúa Trời mà nếu người ta không biết con đường của sự cứu rỗi thì làm thế nào họ có thể nhận được sự cứu rỗi ?

Ê-sai 5:1-30: Ta sẽ hát cho bạn rất yêu dấu ta một bài ca của bạn yêu dấu ta về việc vườn nho người. Bạn rất yêu dấu ta có một vườn nho ở trên gò đất tốt. Người khai phá ra; cất bỏ những đá; trồng những gốc nho xinh tốt; dựng một cái tháp giữa vườn, và đào một nơi ép rượu. Và, người mong rằng sẽ sanh trái nho; nhưng nó lại sanh trái nho hoang. Hỡi dân ở Giê-ru-sa-lem cùng người Giu-đa, vậy thì bây giờ ta xin các người hãy đoán xét giữa ta với vườn nho ta. Có điều chi nên làm cho vườn nho ta mà ta không làm cho nó chẳng? Cớ sao khi ta mong sanh trái nho, thì nó lại sanh trái nho hoang vậy? Nay, ta sẽ bảo các người về điều ta định làm cho vườn nho ta: Ta phá rào, nó sẽ bị cắn nuốt; ta hạ tường xuống, nó sẽ bị giày đạp. Ta sẽ để nó hoang loạn, chẳng tưới sửa, chẳng vun xới; nhưng tại đó sẽ mọc lên những gai gộc và chà chuôm; ta lại truyền cho mây đừng làm mưa xuống trên nó nữa. Và, vườn nho của Đức Giê-hô-va vạn quân, ấy là nhà Y-sơ-ra-ên, và những người của Giu-đa tức là cây mà Ngài ưa thích. Ngài trông họ được công chánh, mà này, có sự bạo ngược; trông được công bình, mà này, có tiếng kêu la. Khốn thay cho những kẻ thêm nhà vào nhà, thêm ruộng vào ruộng, cho đến chừng nào chẳng còn chỗ hở nữa, và các người ở một mình giữa xứ! Đức Giê-hô-va vạn quân có phán vào tai tôi những lời này: Thật nhiều nhà sẽ bỏ hoang, những nhà ấy lớn và đẹp mà chẳng có người ở! Ấy vậy, mười mẫu vườn nho chỉ sanh được một bát rượu; một ô-me hạt giống chỉ được một ê-pha. Khốn thay cho kẻ dậy sớm dậy tìm kiếm rượu, chầy đến ban đêm, phát nóng vì rượu! Trong tiệc yến họ có những đàn cầm, đàn sắt, trống cơm, ống sáo và rượu nữa, nhưng chẳng thiết đến công việc Đức Giê-hô-va; họ chẳng xem xét công trình của tay Ngài. Vậy nên, dân ta phải bắt làm phu tù, vì không hiểu biết; kẻ sang nó chịu đói, chúng dân nó chịu khát. Vậy nên sự ham muốn của âm phủ đã rộng thêm, há miệng vô ngần, sự vinh hiển nó, dân chúng nó, sự sang trọng nó và kẻ vui mừng giữa nó đều sa xuống đó. Kẻ hèn bị khuất; kẻ tôn trọng bị thấp hèn, con mắt người cao ngạo bị hạ xuống; song Đức Giê-hô-va vạn quân lên cao trong sự công chánh, Đức Chúa Trời là Đấng Thánh nên thánh trong sự công bình. Bây giờ những chiên con sẽ ăn cỏ như trong đồng cỏ mình, người ngụ cư sẽ ăn ruộng hoang của kẻ giàu. Khốn thay cho kẻ lấy sự dối trá làm dây kéo sự gian ác theo sau, và như dùng dũi xe kéo tội lỗi; họ nói: Xin vội vã kíp làm nên công việc Ngài, hầu cho chúng tôi thấy! Nguyên xin mưu của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên hãy lại gần, hãy tới đến, cho chúng tôi được biết! Khốn thay cho kẻ gọi dữ là lành, gọi lành là dữ; lấy tối làm sáng, lấy sáng làm tối; vật chi cay trở cho là ngọt, vật chi ngọt trở cho là cay. Khốn thay cho kẻ chính mắt mình coi mình là khôn ngoan, tự mình xét đoán mình là thông sáng! Khốn thay cho kẻ mạnh uống rượu, có sức lực đập phá các thức uống hay say; vì hối lộ mà xưng kẻ có tội là công bình, và cướp lấy sự công bình của người nghĩa! Vậy nên, như lửa đốt gốc rễ và rơm cháy thiêu trong ngọn lửa thể nào, thì rễ họ cũng mục nát và hoa họ cũng bay đi như bụi đất thể ấy; vì họ đã bỏ luật pháp của Đức Giê-hô-va vạn quân, và

khinh lời của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên. Nhân đó, cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va phùng lên nghịch cùng dân Ngài. Ngài đã giơ tay nghịch cùng nó và đánh nó; núi non đều rúng động: xác chết chúng nó như phân ngang giữa đường. Dầu vậy, cơn giận Ngài chẳng lánh khỏi, nhưng tay Ngài còn giơ ra. Ngài đứng cõ lên hướng về các dân tộc ở xa cách, và xuýt mà gọi họ từ nơi đầu cùng đất; và nầy, họ lật đật chạy đến, kíp và mau. Trong đám họ không một người nào mỏi mệt, chẳng ai vấp vấp, chẳng ai ngủ gật hoặc ngủ mê; không ai có dây lưng tháo ra hoặc dây giày đứt. Tên của họ đã nhọn, cung đã giương; vó ngựa cứng dường đá, bánh xe như gió lốc. Tiếng gầm khác nào sư tử cái; rống như sư tử con; chúng nó sẽ rống và bắt mỗi đem đi, không ai cứu được. Trong ngày đó, sẽ có tiếng gầm nghịch cùng nó khác nào tiếng sóng biển âm âm; nếu người ta ngó vào xứ, chỉ thấy tối tăm và khôn nạn: sự sáng sẽ bị che tối bởi các chòm mây.

Khi Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, ấy là Đức Chúa Trời đã ban giá cứu chuộc cho dân Y-sơ-ra-ên, là dân đang chết bởi sự phán xét của luật pháp (*là sự phán xét mà Đức Chúa Trời đã phán với A-đam khi người phạm tội ăn trái cây biết điều thiện và điều ác nơi vườn Ê-đen*).

Như vậy, Lời của Đức Chúa Trời chính là quyền phép cao nhất khiến muôn vật phải vâng phục và chính Đức Chúa Trời đã làm cho Lời của Ngài được tôn cao hơn cả Danh của Ngài, vì Lời của Đức Chúa Trời có quyền phép tạo nên muôn vật, nâng đỡ muôn vật và ban sự sống cho muôn vật. Khi loài người sa ngã vào sự chết thì muôn vật trên đất này cũng vì cố tội lỗi của loài người mà bị bắt phục bởi quyền lực của sự hư không (là quyền lực của ma quỷ, là kẻ đã bị phán xét vào trong sự huỷ diệt đời đời).

Rô-ma 8:19-23: Thật thế, muôn vật ước ao nóng nảy mà trông đợi con cái Đức Chúa Trời được tỏ ra. Vì muôn vật đã bị bắt phục sự hư không, chẳng phải tự ý mình, bèn là bởi cố Đấng bắt phục. Muôn vật mong rằng mình cũng sẽ được giải cứu khỏi làm tội sự hư nát, đặng dự phần trong sự tự do vinh hiển của con cái Đức Chúa Trời. Vì chúng ta biết rằng muôn vật đều than thở và chịu khó nhọc cho đến ngày nay; không những muôn vật thôi, lại chúng ta, là kẻ có trái đầu mùa của Đức Thánh Linh, cũng than thở trong lòng, đang khi trông đợi sự làm con nuôi, tức là sự cứu chuộc thân thể chúng ta vậy.

Vì Đức Chúa Trời đã giao phó muôn vật vào tay A-đam cai trị, nên khi A-đam phạm tội thì muôn vật cũng vì cố tội lỗi của A-đam mà bị bắt phục bởi quyền lực của ma quỷ, là kẻ đã lừa dối Ê-va sa vào tội lỗi và vì nghe theo lời Ê-va (*vợ của A-đam*) mà A-đam đã ăn trái cây biết điều thiện và điều ác, là trái mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn. Nếu loài người được cứu chuộc lại cho Đức Chúa Trời thì muôn vật cũng sẽ được cứu chuộc ra khỏi quyền lực của ma quỷ vậy. Cũng một lẽ đó, nếu người tin Chúa nhận được giá cứu chuộc cho mình thì người đó cũng phải công bố sự cứu chuộc đó trên hết thảy những sự thuộc về mình, chứ sự cứu chuộc không tự động đến với loài người cũng như với muôn vật.

Dân Y-sơ-ra-ên đã không vâng phục luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, là luật pháp có quyền phép để cứu chuộc mọi kẻ tin (tức là những người tiếp nhận luật pháp đó mà vâng phục, làm theo) vì thế cho nên họ đã làm cho luật pháp của Đức Chúa Trời trở nên sự yếu đuối, không thể cứu chuộc thân thể họ ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết được. Dân Y-sơ-ra-ên đã làm cho luật pháp của Đức Chúa Trời trở nên như một gánh nặng mà người ta không thể mang nổi vậy.

Mục đích chính của luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người qua dân Y-sơ-ra-ên là gì?

Câu trả lời như đã được nêu ở trên, đó là: **để cứu chuộc loài người lại cho Đức Chúa Trời.**

Giăng 1:12-13: Nhưng hễ ai (tâm linh của người ta) đã nhận Ngài (Lời của Đức Chúa Trời), thì Ngài (Lời của Đức Chúa Trời) ban cho quyền phép (khả năng, sức lực, quyền hợp pháp) trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin Danh (uy quyền, bôn tánh, sự tôn trọng) Ngài (Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời), là kẻ (tâm linh của người ta) chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy.

Làm thế nào để nhận biết được ai là người đã nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời?

Giăng 3:3-8: Đức Chúa Jêsus cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao? Đức Chúa Jêsus

đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.

Nước Thiên đàng và Nước Đức Chúa Trời có liên quan gì đến giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời?

Chúa Jêsus đã phán và Lời của Ngài là mạng lệnh mà người ta phải tuân theo: **Các người phải sanh lại.** Bản Kinh-Thánh King James version chép: **You must^{G1163} be born^{G1080} again^{G509}**

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **sanh** trong các câu trên đó là chữ γεννω-gennao, số 1080 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **Sinh ra từ Cha, Được sinh ra từ Đấng trước hết;**

Chữ **lại** trong các câu 3 & 7 đó là chữ ἄνωθεν- anothen, số 509 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **Từ trên đầu nhất, cao nhất; Từ trước hết, lần nữa; Từ lúc ban đầu;**

Toàn vẹn chữ **sanh lại** được chép trong các câu trên đó là **tâm linh của người ta phải nhờ nước (hằng sống, lễ thật của Đức Chúa Trời) và Thánh-Linh (Thần Lễ thật) mà được sống lại theo nguyên tắc ban đầu tức là sanh ra từ Đấng có trước hết, Đấng có từ ban đầu và là Đấng cao nhất.**

Sự sanh lại chính là bông trái của sự cứu chuộc mà Đức Chúa Trời đã dành cho loài người, vì Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người ấy là để đồng với Ngài cai trị trong Nước của Đức Chúa Trời (hay còn được gọi là Nước Thiên đàng). Sự cứu chuộc không chỉ nói về tâm linh của loài người mà còn nói đến cả mục đích ban đầu mà Đức Chúa Trời đã định cho việc tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài, như Kinh-thánh đã chép:

Sáng thế ký 1:26: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất.

Trong các loài súc vật mà Đức Chúa Trời đã tạo nên và giao phó cho loài người quản trị (cai trị) đó có con rắn, là loài quỷ quyet hơn hết trong các vật thọ tạo của Đức Chúa Trời.

Khi một người nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời thì người đó sẽ có các dấu hiệu như Đức Chúa Jêsus đã phán (các dấu hiệu đó là thuộc về Nước Đức Chúa Trời - còn được gọi là Nước Thiên đàng).

Mác 16:17-18: Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ nầy: lấy Danh ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành.

Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời đã đến thế gian này để thi hành giá cứu chuộc như thế nào?

Như trên đã nói, khi Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên (qua Môi-se) thì ấy là Đức Chúa Trời đã ban cho họ giá cứu chuộc và nếu họ vâng giữ và làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời thì họ sẽ nhận được sự sống như Đức Chúa Trời đã phán: **Các người hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp ta đặng noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.** (Lê-vi ký 18:4-5)

Trước hết, Chúa Jêsus đã vâng giữ các mạng lệnh của Đức Chúa Trời và chính Ngài đã nhờ quyền phép có trong Lời của Đức Chúa Trời mà giữ được sự sống mình dù thân thể xác thịt của Ngài bị người ta đóng đinh trên thập tự giá để giết Ngài. Tâm linh của Đức Chúa Jêsus không hề chết bởi vì Ngài không có tội lỗi và dù Ngài mang trên mình một thân thể xác thịt giống như thân thể xác thịt của loài người chúng ta, nhưng tội lỗi cũng không có quyền trên Ngài, ấy là bởi vì Ngài đã vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, nên quyền phép của Lời của Đức Chúa Trời đã giữ Ngài khỏi mọi quyền lực của sự tội và sự chết, ứng nghiệm Lời của Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên (Lê-vi ký 18:4-5 và Phục truyền luật lệ ký 30:19-20).

Giăng 15:1-10: Ta là gốc nho thật, Cha ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tĩa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người

đã được trong sạch, vì lời ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong ta, thì ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ trong ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh khô; người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong ta, và những lời ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha ta sẽ được sáng danh là thế nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của ta vậy. Như Cha đã yêu thương ta thế nào, ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài.

Khi Đức Chúa Jêsus khởi thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, Ngài đã phán dạy người ta phải ăn năn tội lỗi mình, vì Nước Thiên đàng (Nước Đức Chúa Trời) đã đến gần, tức là đã sẵn sàng được ban cho những người nào sẽ tin vào Danh của Đức Chúa Jêsus Christ - Con một Đức Chúa Trời, tức là những người tin Đức Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời sẽ nhận được sự ban cho Nước Đức Chúa Trời sau khi Đức Chúa Jêsus Christ đã phục sinh và trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha và từ đó, Thánh-Linh của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ trở lại để lập Hội-thánh của Ngài và bấy giờ những người nhận được sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời qua Danh của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh và thông qua Đức Thánh-Linh mà những người đó sẽ nhận được Nước Đức Chúa Trời, như Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài:

Lu-ca 12:22-37: Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng môn đồ rằng: Ấy vậy, ta nói cùng các người, đừng vì sự sống mà lo đồ mình ăn, cũng đừng vì thân thể mà lo đồ mình mặc. Sự sống trọng hơn đồ ăn, thân thể trọng hơn đồ mặc. Hãy xem con quạ: nó không gieo, không gặt, cũng không có hầm vựa kho tàng chi, mà Đức Chúa Trời còn nuôi nó; huống chi các người quý hơn chim chóc là dường nào! Có ai trong các người lo lắng mà làm cho đời mình dài thêm một khắc không? Vậy nếu đến việc rất nhỏ các người cũng không có thể được sao các người lo việc khác? Hãy xem hoa huệ mọc lên thế nào: nó chẳng làm khó nhọc, cũng không kéo chỉ; song ta phán cùng các người, dầu vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu, cũng không được mặc áo như một hoa nào trong giống ấy. Hỡi kẻ ít đức tin, nếu loài cỏ ngoài đồng là loài nay sống mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho mặc thể ấy, huống chi là các người! Vậy các người đừng kiếm đồ ăn đồ uống, cũng đừng có lòng lo lắng. Vì mọi sự đó, các dân ngoại ở thế gian vẫn thường tìm, và Cha các người biết các người cần dùng mọi sự đó rồi. Nhưng thà các người hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời, rồi mọi sự đó sẽ được cho thêm. Hỡi bấy nhỏ, đừng sợ chi; vì Cha các người đã bằng lòng cho các người nước thiên đàng. Hãy bán gia tài mình mà bố thí. Hãy sắm cho mình túi không hư, và của báu không hề hao kém ở trên trời, là nơi kẻ trộm không đến gần, sâu mọt không làm hư nát. Vì của báu các người ở đâu, thì lòng cũng ở đó. Lưng các người phải thắt lại, đèn các người phải thắp lên. Hãy làm như người chờ đợi chủ mình ở tiệc cưới về, để lúc chủ đến gõ cửa thì liền mở. Phước cho những đầy tớ ấy, khi chủ về thấy họ thức canh! Quả thật, ta nói cùng các người, chủ sẽ thắt lưng mình, cho đầy tớ ngồi bàn mình, và đến hầu việc họ.

Lu-ca 22:28-30: Còn như các người, đã bền lòng theo ta trong mọi sự thử thách ta, nên ta ban nước cho các người, cũng như Cha ta đã ban cho ta vậy, để các người được ăn uống chung bàn trong nước ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.

Khi Đức Chúa Jêsus dạy các môn đồ của Ngài cầu nguyện, Ngài có dạy: Lạy Cha chúng tôi ở trên trời; Danh Cha được thánh; Nước Cha được đến; Ý Cha được nên, ở đất như trời! Xin cho chúng tôi hôm nay đồ ăn đủ ngày; Xin tha tội lỗi cho chúng tôi, như chúng tôi cũng tha kẻ phạm tội nghịch cùng chúng tôi; Xin chớ để chúng tôi bị cám dỗ, mà cứu chúng tôi khỏi điều ác! Vì nước, quyền, vinh hiển đều thuộc về Cha đời đời. A-men.

Tiếp theo Danh Cha được tôn thánh là Nước Cha được đến và đó là thứ tự ưu tiên cần phải được tôn trọng trong sự cầu nguyện và đó cũng là mục đích và nguyên tắc sống trong cuộc đời của người tin Chúa

không phải chỉ khi còn đang ở trên đất này mà là hằng ở trước mặt Đức Chúa Trời vậy.

Chúng ta hãy nhìn vào Lời Chúa dạy qua ví dụ của Ngài, để thấy rằng, nếu người tin Chúa mà không được vào trong Nước Đức Chúa Trời thì sự sống của người đó sẽ ra sao.

Lu-ca 12:16-21: Ngài lại phán cùng chúng lời ví dụ này: Ruộng của một người giàu kia sinh lợi nhiều lắm, người bèn tự nghĩ rằng: Ta phải làm thế nào? Vì không có đủ chỗ chứa hết sản vật. Lại nói: Nay, việc ta sẽ làm: ta phá cả kho tàng và cất cái khác lớn hơn, thâu trữ sản vật và gia tài vào đó; rồi sẽ nói với linh hồn ta rằng: Linh hồn ơi, mày đã được nhiều của để dành dùng lâu năm; thôi, hãy nghỉ, ăn uống, và vui vẻ. Song Đức Chúa Trời phán cùng người rằng: Hỡi kẻ dại! Chính đêm nay linh hồn ngươi sẽ bị đòi lại; vậy những của cải ngươi đã sắm sẵn sẽ thuộc về ai? Hễ ai thâu trữ của cho mình mà không giàu có nơi Đức Chúa Trời thì cũng như vậy.

Đức Chúa Trời đã dùng Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ để cứu chuộc chúng ta lại cho Ngài, không phải chỉ để được sự sống nơi thiên đàng, nhưng là được phục hồi lại theo như ý đã định từ trước của Ngài, đó là chúng ta sẽ đồng với Con một Ngài cai trị trong Nước của Ngài.

Rô-ma 8:28-30: Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.

Theo trình tự ưu tiên mà Chúa Jêsus đã phán dạy về sự cầu nguyện mà chúng ta sẽ cầu xin với Đức Chúa Trời đó là Danh Cha được tôn thánh, tiếp đến là **Nước Cha được đến**, là đến trên đất này, không phải cho các loài cây cỏ và thú vật, nhưng là cho những người được gọi là con của Đức Chúa Trời.

Nước Cha được đến. Bản Kinh-Thánh King James version chép: **Thy kingdom^{G932} come^{G2064}**

Chữ **Nước (kingdom^{G932})** được chép trong câu 10 này, đó là chữ βασιλεία - **basileia**, số 932 ra từ chữ βασιλεύς- **basileus**, số 935 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **Hoàng gia của Vua, Sự cai trị, Vương quốc, Nền tảng của quyền phép, Quyền tối cao;**

Chữ **đến** chép trong câu này, đó là chữ ἔρχομαι-**erchomai**, số 2064 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **Động từ dùng trong thì hiện tại tiếp diễn: Đến, Tôi, đi theo cùng, hộ tống, phụ thêm, kèm theo, đi theo, thể hiện ra, mọc lên, phát triển ra thêm, được đặt vào, để sửa chữa, để đặt vào;**

Đức Chúa Trời đã phán rằng: **Ta chỉ sự hằng sống ta mà thôi, ta sẽ đãi các người tùy theo lời ta đã nghe các người nói;** (Dân số ký 14:28b)

Đức Chúa Trời sẽ căn cứ vào mọi lời mà chúng ta đã nói ra, kể cả trong sự cầu nguyện, vì thế cho nên trước khi mở miệng để cầu nguyện với Đức Chúa Trời, người tin Chúa phải nhớ mọi điều mà Chúa Jêsus đã phán dạy, đó là phải đặt trình tự ưu tiên theo nguyên tắc của Nước Đức Chúa Trời, vì chúng ta là con của Đức Chúa Trời chí cao, Đấng khôn ngoan và mưu luận nên chúng ta cũng phải học tập sự vâng lời Ngài hầu cho được trở nên con cái của Ngài.

Khi chúng ta hít thở, không khí sẽ được nạp vào trong lá phổi để tiếp nhận lấy dưỡng khí (Ô-xi) cung cấp cho các tế bào máu rồi nhờ nhịp đập của quả tim mà vận chuyển các tế bào máu đã nhận được Ô-xi đó tới các tế bào trong thân thể, làm tươi mới, thêm sự sống cho chúng thể nào, thì lời cầu nguyện của chúng ta khi được thấu đến Đức Chúa Trời cũng sẽ được Ngài chấp nhận làm ban phước lại cho sự sống của chúng ta thể ấy, vì Đức Chúa Trời là sự sống của loài người chúng ta, như Ngài đã phán:

Phục truyền luật lệ ký 30:19-20: Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng ta đã đặt trước mặt người sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và triu mến (tôn trọng) Ngài; vì Ngài là sự sống người và làm cho người được sống lâu, đặng người ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.